

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Zbigniew
Nazwisko: Simoniuk
Miejsce urodzenia: Sułów
Data urodzenia: 13-02-1949
Imię ojca: Józef
Imię matki: Klementyna
Znany/a też jako: Zbigniew Simoniuk
urodzony/a 13- 02-1942

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Sprawa Obiektowa (SO) krypt. „Porozumienie” (nr rej. SU-2252) prowadzona w okresie 13.11.1980 - 17.07.1983 przez Wydz. III "A"/ Wydz. V KW MO Suwałki. Założona w celu operacyjnej kontroli MKZ NSZZ „Solidarność” w Giżycku. W materiałach zachowała się informacja o przebiegu obrad Krajowej Komisji Porozumiewawczej z 23.04.1981, podczas których omawiana była sprawa Z. Simoniuka oraz jego wyjaśnienia na temat porwania 13.04.1981.	IPN Bi 01/40/1 (40/IV).	
Sprawa Obiektowa (SO) krypt. "Pajęczyna" (nr rej. LE-4944) prowadzona w okresie 16.12.1980 - 16.09.1989 przez Wydz. III "A"/ Wydz. V KW MO/WUSW w Lesznie. Założona w celu operacyjnej kontroli MKZ NSZZ "Solidarność" w Lesznie przekształconego w Zarząd Regionu. Z. Simoniuk występuje w dokumencie MSW z marca 1981: "Bezzasadne ataki niektórych ogniw i członków NSZZ >Solidarność< na organa resortu spraw wewnętrznych". W jednym z załączników w/w dokumentu opisano sprawę pobicia i podpalenia Z. Simoniuka przez funkcjonariuszy MO w Białymstoku.	IPN Po 0034/30 (49/IV).	

Sprawa Operacyjnego Sprawdzenia (SOS) krypt. "Trapez" (nr rej. BK-26943) prowadzona w okresie 10.03.1981 - 25.03.1982 przez Wydz. III "A"/ Wydz. V KW MO w Białymstoku. Założona w wyniku zorganizowania przez Komisję Zakładową NSZZ "Solidarność" w lutym 1981 zebrania w świetlicy Fabryki Przyrządów i Uchwytów „PONAR-BIAL” w Białymstoku, na którym to Z. Simoniuk zrelacjonował przebieg zdarzenia z 22.01.1981, tj. uprowadzenia i podpalenia przez funkcjonariuszy MO. Zachowanie Z. Simoniuka uznane zostało za prowokację, wobec czego głównym celem sprawy było ustalenie szczegółów zdarzenia, aby podważyć wersję Z. Simoniuka oraz kontrola jego zachowania. Ustalono, że Z. Simoniuk wchodził w skład Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. Zatrzymany przez patrol milicyjny 17.09.1981 podczas malowania „wrogich haseł” na przystanku MPK; w konsekwencji ukarany grzywną i podaniem do publicznej wiadomości na łamach „Gazety Współczesnej”. Pomimo szykan i wezwań na rozmowę do KW MO w Białymstoku, odmówił podpisania oświadczenia o zaniechaniu „wrogiej działalności”.

IPN Bi 012/372 (2497/II).

Akta prokuratorskie. Prokuratura Wojewódzka w Białymstoku wszczęła 08.09.1981 śledztwo przeciwko Z. Simoniukowi, któremu postawiono zarzuty, iż „w dniach: 17, 22.04.1981 oraz 9, 15.06.1981 przed wiceprok. Prok. Woj. w Białymstoku składał fałszywe zeznania, mające stanowić dowód pozbawienia go wolności i stosowania szczególnego udręczenia, podczas gdy podane fakty nie miały miejsca”. Zeznania dotyczyły zaginięcia Z. Simoniuka z 13 na 14.04.1981. Wg jego relacji został porwany, torturowany, następnie upojony alkoholem i wyrzucony niedaleko domu. Śledztwo zawieszono 18.12.1981 z powodu internowania. Podjęto zawieszone śledztwo 21.12.1981 oraz wydano postanowienie o tymczasowym aresztowaniu. Dn. 12.08.1982 uzupełniono zarzuty stawiane wobec Z. Simoniuka na skutek podejmowania ucieczek ze szpitali przez ww. Śledztwo zakończono sporządzeniem 18.08.1982 aktu oskarżenia.

IPN Bi 3/159 (II Ds. 48/81, II Ds. 25/81).

Akta internowania. Internowany na podstawie decyzji nr 67 Komendanta Wojewódzkiego MO w Białymstoku, ponieważ „mógłby podjąć aktywne działania skierowane przeciwko władzy i porządkowi prawnemu” i osadzony w Areszcie Śledczym w Białymstoku. Na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiego MO w Białymstoku, 21.12.1981 uchylono internowanie z uwagi na zastosowanie przez Prokuratora Wojewódzkiego w Białymstoku tymczasowego aresztu wobec Z. Simoniuka.

IPN Bi 07/255 (644/III).

Akta internowanego i tymczasowo-aresztowanego. Zbigniew Simoniuk został 14.12.1981 doprowadzony do Aresztu Śledczego w Białymstoku na podstawie decyzji o internowaniu. Zwolniony z internowania 21.12.1981; na skutek zastosowania tymczasowego aresztu nadal przebywał w Areszcie Śledczym w Białymstoku. W trakcie pobytu w areszcie Z. Simoniuk został poddany obserwacjom psychiatrycznym. Przetransportowany 17.03.1982 do Kliniki Psychiatrii Sądowej w Pruszkowie, skąd uciekł. Ponownie doprowadzony do Aresztu Śledczego w Białymstoku 15.05.1982. Dn. 08.01.1983 został znaleziony martwy w celi.

IPN Bi 495/6

Akta prokuratorskie. Śledztwo Prokuratury Wojewódzkiej w Białymstoku wszczęte na skutek zawiadomienia złożonego przez Z. Simoniuka 23.01.1981 o jego pobiciu i podpaleniu w nocy z 22 na 23.01.1981 w Białymstoku. Wg komunikatu NSZZ „Solidarność” w Białymstoku z 27.01.1981 owe zajście miało miejsce po wyjściu Z. Simoniuka z pracy w Fabryce Przyrządów i Uchwytów w Białymstoku: „Z. Simoniuk został zatrzymany na ulicy przez 2 funkcjonariuszy MO, którzy po wylegitymowaniu zabrali mu egzemplarz biuletynu MKZ i notatki związkowe, odmawiając zwrotu. Po bezowocnej interwencji u dyżurnego sierżanta w Komendzie Wojewódzkiej podczas powrotu do domu został napadnięty, pobity do nieprzytomności, zaciągnięty na teren ogrodzony, oblany benzyną i podpalony”. Śledztwo zostało umorzone 30.09.1982 z powodu braku dostatecznych dowodów popełnienia przestępstwa.

IPN Bi 258/107-109 (II Ds. 8/81, II Ds. 22/82, 24/93/1).

Akta prokuratorskie w sprawie zgonu Zbigniewa Simoniuka w Areszcie Śledczym w Białymstoku 08.01.1983. W materiałach znajdują się między innymi: akta podręczne śledztwa Prokuratora Wojewódzkiego w Białymstoku w sprawie samobójstwa w celi skazanego Z. Simoniuka, wszczętego 10.01.1983, a następnie umorzonego 16.03.1983 - „wobec niedopatrzenia się w zaistniałym zdarzeniu cech przestępstwa”, ponadto akta internowanego i tymczasowo-aresztowanego oraz wyjaśnienia funkcjonariuszy działu ochrony Aresztu Śledczego w Białymstoku pełniących służbę 08.01.1983. Badając akta sprawy w 1991 roku Nadzwyczajna Komisja Sejmowa do Zbadania Działalności MSW stwierdziła, że postępowanie dot. śmierci Z. Simoniuka nie zostało przeprowadzone dogłębnie. Stąd postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Białymstoku z 22.09.1991 podjęto umorzone postępowanie. Postanowieniem z 30.06.1992 umorzono śledztwo wobec braku dostatecznych dowodów popełnienia przestępstwa.

IPN Bi 495/1-8 (II Ds. 3/83, I Ds. 44/91), IPN BU 2262/4/2.